

[Formanden]

Forslag til lov om tilskud til forarbejdning og afsætning af hvilling til konsumformål. (Lovforslag nr. L 16).

Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg skal herved for det høje ting tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af visse dele af resultatet af De multilaterale Handelsforhandlinger og om opsigelse af Brysselkonventionen om varers toldverdi.

(Beslutfningsforslag nr. B 33).

De multilaterale Handelsforhandlinger blev formelt åbnet i 1973 med vedtagelsen af Tokyo-deklarationen og realitetsafsluttedes i foråret 1979. Resultatet af forhandlingerne er en række fler- og tosidede aftaler mellem deltagerlandene. Disse aftalers indhold er beskrevet i bemærkningerne til forslaget og den efterfølgende redegørelse. Jeg skal her kun fremhæve, at forhandlingsresultatet indebærer klare handelsmæssige fordele for Danmark i form af bedre adgang til vigtige markeder for vor udenrigshandel.

Forhandlingerne er på EFs vegne blevet ført af Kommissionen, og EFs Ministerråd har den 20. november 1979 godkendt resultatet. Grunden til, at en del af dette resultat – aftalerne om handel med civile luftfartøjer, om tekniske handelshindringer og Genève-protokollen af 1979 for så vidt angår varer, der henhører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab – nu forelægges folketetinget, er, at EFs kompetence på handelsområdet (Romtraktatens art. 113) ikke fuldt ud omfatter det opnåede forhandlingsresultat.

Det blev derfor af Ministerrådet besluttet, at de nævnte aftaler også skal tiltrædes af de enkelte medlemslande.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om De europæiske Fællesskabers udvidelse med Grækenland.

(Lovforslag nr. L 84).

1. Syv år efter sin første udvidelse med Danmark, Irland og Storbritannien står De europæiske Fællesskaber over for at blive udvidet med Grækenland pr. 1. januar 1981.

Grækenlands anmodning om medlemskab af EF blev indgivet den 12. juni 1975. Den græske regerings ansøgning var støttet af et stort flertal i det græske parlament. Den fandt sted knap et år efter, at Grækenland selv havde forkastet syv års diktatur til fordel for et demokratisk styre. Fra græsk side blev der lagt vægt på, at medlemskab af EF var en naturlig forlængelse af det interne systemskifte. Medlemskabet ville kunne styrke det genvundne græske demokrati ved at knytte Grækenland nærmere til andre demokratiske stater i Vesteuropa. Den græske ansøgning skete med henvisning til Romtraktatens art. 237, som siger, at enhver europæisk stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet.

EF-landene stillede sig positivt til den græske ansøgning, og forhandlingerne om de nærmere vilkår for optagelsen blev påbegyndt den 26. juli 1976. Den formelle afslutning af tiltrædelsesforhandlingerne fandt sted den 28. maj 1979 med underskrivelsen i Athen af tiltrædelsestraktaten med tilhørende slutakt.

Forhandlingerne med Grækenland er foregået efter samme principper som ved forhandlingerne om Danmarks, Irlands og Storbritanniens tiltrædelse.

Grækenland accepterer fra tiltrædelsestidspunktet Fællesskabets grundlæggende traktater og de retsakter, der er udstedt af Fællesskabets institutioner siden disse traktaters ikrafttræden.

Der er i en række tilfælde fastsat overgangsordninger. Disse er nøje definerede og af begrænset varighed.

Tiltrædelsestraktaten medfører ikke ændring i omfanget af de beføjelser, som medlemslandene tidligere har overdraget til EFs institutioner.

2. Regeringens holdning til Grækenlands anmodning om tiltrædelse af EF har fra starten været positiv. Vi har aktivt medvirket til en hurtig og positiv afslutning af optagelsesforhandlingerne. Under det danske formandskab i EF i første halvår 1978 blev der således opnået betydelige fremskridt. Hovedgrunden hertil er vort ønske om at støtte den demokratiske udvikling i et land, som med egne kræfter og ud fra egne erfaringer har

[Udenrigsministeren]

forkastet diktaturet til fordel for et demokratisk styre.

3. EFs udvidelse med Grækenland vil på kort sigt have begrænsede virkninger for Fællesskabet og dets medlemslande. Der er redegjort herfor i dels de generelle bemærkninger til lovforslaget, dels den redegørelse, der er bilagt lovforslaget. På længere sigt må den græske udvidelse ses i forbindelse med forhandlingerne om optagelse af Portugal og Spanien, som har søgt medlemskab af EF efter Grækenland. Både den portugisiske og den spanske regering har givet udtryk for samme hovedmotiver bag ansøgningen som den græske regering. EF-landene har givet udtryk for en positiv holdning til disse landes ansøgninger.

En udvidelse af EF med disse tre lande vil medføre betydelige virkninger for hele den politiske og økonomiske udvikling i den sydlige del af Europa.

4. Ved nærværende forslag søges der om tingets samtykke til, at Danmark ratificerer tiltrædelsestraktaten af 28. maj 1979.

Loven indebærer endvidere, at bestemmelserne i tiltrædelsestraktaten sættes i kraft i Danmark, i det omfang de efter fællesskabsretten er umiddelbart anvendelige.

Til lovforslaget med bemærkninger er bilagt:

- det retlige grundlag for Grækenlands tiltrædelse af EF. Ud over selve tiltrædelsestraktaten af 28. maj 1979 med tilhørende dokumenter indgår heri en afgørelse af EFs ministerråd om Grækenlands tiltrædelse af EKSF,

- slutakten af 28. maj 1979,
- redegørelse for indholdet af tiltrædelseskomplekset og slutakten.

5. Både traktaten af 28. maj 1979 om Grækenlands tiltrædelse af EØF og EURATOM og Rådets afgørelse af 24. maj 1979 om Grækenlands tiltrædelse af EKSF er kortfattede. Alle bestemmelser om tidsbegrænsede overgangsordninger og tilpasninger af de grundlæggende traktater og EF-retsakter er indeholdt i den akt, der knytter sig til traktaten og afgørelsen.

Varigheden af overgangsordningerne er fastsat til fem år som hovedregel. Det svarer til overgangsperioden i forbindelse med Danmarks, Irlands og Storbritanniens tiltrædelse. På enkelte områder inden for landbrugssektoren og vedrørende fri bevægelighed for

arbejdstagere er overgangsperioden på syv år. På en række områder er overgangsordningerne kortere end fem år.

Institutionerne

I medfør af det nævnte hovedprincip for Grækenlands tiltrædelse, nemlig accept fra tiltrædelsestidspunktet af EFs traktater og retsakter, vil landet allerede fra tiltrædelsen være repræsenteret i alle Fællesskabets institutioner. Grækenland vil principielt blive ligestillet med Belgien med hensyn til antal medlemmer i de forskellige organer m. v.

Grækenlands indtræden nødvendiggør alene visse tekniske tilpasninger i de grundlæggende traktater, bl. a. reglerne for repræsentation i Fællesskabets forskellige institutioner.

Kommissionen udvides fra den 1. januar 1981 med et græsk medlem.

I Europa-Parlamentet tildeles Grækenland 24 pladser. Herved udvides fra den 1. januar 1981 antallet af medlemmer til 434.

Ligeledes udvides EFs domstol fra tiltrædelsen med én græsk dommer.

Toldunionen

Udgangspunktet for drøftelserne i denne sektor har været de resultater, som er opnået under den bestående associeringsaftale af 1961 mellem EF og Grækenland. Der er allerede fuld toldfrihed i EF for græske varer, mens der i Grækenland er delvis toldfrihed for EF-varer.

Grækenland afvikler resterende importtold og tilsvarende afgifter over for de nuværende EF-medlemslande over en femårig periode.

Som hovedregel afskaffer Grækenland alle bestående kvantitative restriktioner over for EF straks ved tiltrædelsen. For en række varers vedkommende sker en gradvis afvikling.

En række andre græske ordninger med importbegrænsende virkning afskaffes ligeledes fra tiltrædelsen.

Fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital

Fri bevægelighed for arbejdskraft mellem EF og Grækenland gennemføres efter en overgangsperiode på syv år, dvs. den 1. januar 1988. Græske arbejdstagere vil først efter syv år kunne vandre frit fra Grækenland til EF. På samme måde kan græske ar-

[Udenrigsministeren]

bejdstagere beskæftiget i et af de nuværende EF-lande først efter syv år vandre frit til et andet af de nuværende medlemslande.

For familiemedlemmer til ovennævnte arbejdstagere er fastsat en overgangsordning af kortere varighed for gennemførelse af adgangen til at søge beskæftigelse i et land, hvor arbejdstageren allerede er beskæftiget.

Kapitalbevægelser og »usynlige transaktioner«

Grækenland har i dag et betydeligt antal restriktioner vedrørende kapitalbevægelser. Fra tiltrædelsen liberaliserer Grækenland alle løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser mellem de nuværende medlemslande og Grækenland. Andre kapitalbevægelser lettes enten ved tiltrædelsen eller på et senere tidspunkt i henhold til særlige regler.

Landbrug

Grækenland indtræder fra tiltrædelsen fuldt ud i den fælles landbrugspolitik.

Som for industriprodukter har det været nødvendigt at fastsætte en række konkrete overgangsbestemmelser. Varigheden af overgangsforanstaltninger er med enkelte undtagelser fem år. Disse undtagelser vedrører visse typer frugt og grøntsager, for hvilke overgangsperioden er fastsat til syv år.

Den vigtigste af overgangsordningerne er tilpasningen af de græske priser til det fælles prisniveau.

Med henblik på at sikre ensartede markedspriser for græske og andre EF-produkter indføres de såkaldte tiltrædelsesudligningsbeløb, der udligner forskellen mellem græske priser og de fælles EF-priser. Det samme system anvendtes i overgangsperioden ved Danmarks, Irlands og Storbritanniens tiltrædelse af EF.

Grækenland har i dag en række former for statsstøtte inden for landbrugssektoren. Der er aftalt en femårig overgangsperiode for Grækenlands gradvise tilpasning til EFs støtteordninger. I samme periode foretages en gradvis græsk afskaffelse af nationale støtteordninger, som er uforenelige med fællesskabsreglerne.

Fiskeri

Grækenland indtræder i princippet fra tiltrædelsen i aftalegrundlaget for Fællesska-

bets forbindelser med tredjelande. Som undtagelse herfra er der i akten fastsat en række overgangsarrangementer af en varighed på fem år. Det gælder bl. a. græsk ydelse af toldpræferencer for en række varer i medfør af EFs aftaler af forskellig karakter med tredjelande.

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser vedrører indbetaling af de af Fællesskabets egne indtægter, der i overgangsperioden opkræves i Grækenland.

Grækenland har endnu ikke indført moms, men er ifølge akten forpligtet til at gøre dette senest 31. december 1983. I den mellemliggende periode vil Grækenland indbetale et finansielt bidrag på grundlag af landets andel af det samlede bruttonationalprodukt i EF.

Der er fastsat et særligt rabatsystem for Grækenlands samlede finansielle bidrag i den femårige overgangsperiode, således som det også var tilfældet ved EFs første udvidelse.

Andre bestemmelser

I henhold til reglerne om en generel sikkerhedsklausul vil såvel de nuværende medlemslande som Grækenland i deres indbyrdes forhold efter nøje fastlagte procedurer kunne fravige bestemmelser i akten og i EØF-traktaten, såfremt udviklingen måtte nødvendiggøre det. En i princippet tilsvarende bestemmelse gjaldt i forbindelse med Danmarks, Irlands og Storbritanniens tiltrædelse.

6. For fuldstændighedens og god ordens skyld vil jeg berøre et andet aspekt i forbindelse med Grækenlands tiltrædelse af EF.

I erkendelse af, at politik og økonomi heller ikke i det internationale samfund lader sig adskille, har der som et naturligt og ønskeligt sidestykke til samarbejdet inden for EFs institutioner siden 1970 fundet et samarbejde sted om udenrigspolitiske emner. Når traktaten om Grækenlands tiltrædelse af EF træder i kraft den 1. januar 1981, vil landet samtidig blive inddraget fuldt ud i dette europæiske politiske samarbejde på lige fod med de øvrige EF-lande. Som bekendt er dette samarbejde ikke baseret på EF-trakta-

[Udenrigsministeren]

terne, men på de såkaldte Luxembourg- og Københavnsrapporter af 1970 og 1973. Der er tale om et interguvernementalt samarbejde af traditionel karakter, idet det dog er baseret på direkte kontakter mellem medlemslandenes udenrigsministre og udenrigsministerier. Enhver beslutning forudsætter tilslutning fra alle EF-landene, og der er således ikke tale om en indskrænkning af noget lands udenrigspolitiske handlefrihed. Deltagelse i det politiske samarbejde indebærer ikke nogen juridisk, men en politisk forpligtelse til indbyrdes konsultationer om udenrigspolitiske spørgsmål. Dette betyder, at medvirken i det politiske samarbejde ikke er genstand for egentlige forhandlinger. Grækenland har på et tidligt tidspunkt tilkendegivet sin vilje til at deltage i det politiske samarbejde og er gradvis forud for medlemskabet blevet underrettet og – efter undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten den 28. maj 1979 – tillige konsulteret om dette samarbejde og dets udvikling.

Fra dansk side er det med tilfredshed, at vi hilser inddragelsen af Grækenland i det europæiske politiske samarbejde. Formålet er i første række at skabe en bedre indbyrdes forståelse af de problemer, som den internationale politik frembyder, og at styrke den indbyrdes solidaritet, samtidig med at den åbne og samarbejdsvillige indstilling over for omverdenen, som Fællesskabet hidtil har lagt for dagen, bevares. For Danmarks vedkommende er det særlig vigtigt at fastholde denne indstilling i forhold til de øvrige vestlige demokratier og herunder især til de andre nordiske lande.

7. Det er ud fra en fundamentalt positiv grundholdning til spørgsmålet om EFs udvidelse, at regeringen i dag for tinget fremsætter sit forslag til lov om EFs udvidelse med Grækenland. Regeringen ville værdsætte, at folketinget søger lovforslagets behandling fremmet mest muligt.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningssvæsen m. m.

(Lovforslag nr. L 85).

Lovforslaget berører dels ansættelsesformen for nogle personalegrupper ved folke-

kirkens kirker og kirkegårde, dels foreslås bestemmelsen om, at menighedsrådets afgørelser om kirkebetjeningens ordning skal godkendes af provstiudvalget, ophævet.

I 1977 ændredes lovens § 32, således at løn- og ansættelsesvilkår for folkekirkens personalegrupper fastsættes af finansministeren. Ændringen havde den særlige begrundelse, at det havde vist sig påkrævet at søge en kollektiv overenskomst indgået med Specialarbejderforbundet i Danmark om løn- og ansættelsesvilkår for gartnere og gartnerarbejdere på folkekirkens bykirkegårde. Med henblik herpå var det nødvendigt at søge tilvejebragt en klar hjemmel for finansministeren til at indgå en sådan overenskomst. Ændringen havde ikke et videregående sigte, hvorfor en revision af de øvrige bestemmelser i § 32 ikke blev taget op.

Blandt de bestemmelser, der videreførtes uændret i 1977, er stk. 3. I denne bestemmelse siges det, at kirkeministeren fastsætter efter indstilling fra menighedsrådet, i hvilke stillinger tjenestemandsansættelse kan finde sted. Kirkeministeriet har i sin praksis lagt den opfattelse for dagen, at bestemmelsen udelukker, at en stilling ved en af folkekirkens kirker eller kirkegårde oprettes som eller omdannes til en tjenestemandsstilling, hvis ikke menighedsrådet går positivt ind for det. Det er efter kirkeministeriets praksis i så henseende ligegyldigt, hvor sagligt begrundet eller ubegrundet menighedsrådets standpunkt er. Det kunne nok diskuteres, om bestemmelsens ordlyd tvinger til den forståelse, som kirkeministeriet har fulgt, men da praksis er mangeårig, har jeg anset det for ønskeligt, at en ændring af praksis har grundlag i en ændret formulering af bestemmelsen.

Da ansættelsesformen for en ansat er bestemmende for væsentlige ansættelsesvilkår, har bestemmelsen kunnet modvirke den i det sidste tiår stedfundne udvikling i retning af større ensartethed i løn- og ansættelsesvilkår for ansatte i i øvrigt ensartede stillinger.

Ved den foreslåede ændrede formulering lægges den endelige afgørelse af, om en stilling bør omdannes til en tjenestemandsstilling, hos kirkeministeren, der, forinden afgørelsen træffes, skal forhandle spørgsmålet med menighedsrådet og den faglige organisation. Ved denne forhandlingsprocedure skulle det være sikret, at kirkeministeren kan